

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemam za avstro-ugarske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četr leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld., 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 18 gld., za četr leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četr leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvoli frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnštvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnštvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Koalicija in njen pravo lice.

I.

Vedno bolj se kaže, da je Dunajska koalicija pravi triumf združene nemške levice; ministerstvo Windischgraetz pa le pogreta jed tega, kar nam je bilo ministerstvo Auersperg-Lasser.

To spoznavši zapustilo je število jugoslovenskih poslancev glavnega kuharja koalicije grofa Hohenwarta, ker so ravno uvideli, da je pač mogoče, da bi Plener spreobrnil kneza Windischgraeta v pristnega liberalca, da je pa do cela nemogoče, da bi postal Pleuer kdaj pristen klerikalec ali konervative.

In ne da se tajiti, da se lice koaliciji vedno bolj razkriva in da se na njem odkriva marsikatera poteza, v koji brez težave čitamo mržijo proti slovenskemu življu v naši carevini. Dva slučaja sta se pripetila na Češkem, ki nam služita v dokaz, da bode koalicija, kolikor bolj se okrepi in ukorenini, toliko bolj postavlja se v brau proti avstrijskemu Slovanstvu. V Pragi so bili ustanovili neko društvo čeških židov, ki je delovalo na to, da bi se češki in židovski živelj nekoliko bolj sprijaznila. To se pravi, društvo imelo je namen, češkemu mišljenju ugraditi pota meje židovsko maso, ki je navadno Slovanom neprijazna. Na čelu temu društvu, kogega tendencijo bi morali v prvi vrsti hvaliti semitski liberalci, stal ni fanatični Mladoček, nego zmerni nekdaj Staročeh profesor Zucker. Društvo ni bilo politično, ali vendar je vlada s paznim očesom opazovala njegovo delovanje, ker se je na svojem koalijskem stališču prej kot ne bala, da bi nemški liberalci morda tu in tam vsled agitacije jednote čeških židov ne zgubili stebra, na kogega so se pri vsaki volitvi opirali, to je židovskih volilcev, ki so dosedaj vsikdar z Nemci volili. Pred kratkim je omenjeno društvo vložilo na namestništvo v Pragi prošnjo, da naj bi se Praški sinagogi ne dovolilo, da bi vpeljala nemščino za svoj uradni jezik, ker bi tak uradni jezik vsekakso omenjeni sinagogi ško doval pri Čebih, s kojimi hoče že večkrat omenjeno društvo sprijaznitri žide. Društvo je torej nekaj naravnega zahtevalo, ali vlada bila je mnenja, da je taka zahteva politična zahteva ter je jednoto

čeških židov brez odloga razpustila. Zahteva, da naj se pri tem ali onem uradu rabijo različni jeziki, kakor nam to dopuščajo naši osnovni zakoni, je po mnenju naše koaličiske vlade politična, to se pravi, take zahteve gre stavljati jedino le političnim društvom, in če jih stavljajo nepolitična društva, pade na nje Damoklejev meč — razpust. Če bi na primer naše prepotrebno društvo „Pravnik“, ki se s politiko ne peča, sklenilo, da naj se justično ministerstvo naprosi, da naj upliva na to, da se slovenčini da več mesta pri sodiščih, kakor do sedaj, zagazilo bi društvo v nevarnost, da se razpusti. Ali vendar je ni naravnejše reči, kakor bi bila ona, če bi se naš „Pravnik“ potegoval za pravice slovenskega jezika pri javnih uradib! Potegovati se za pravice slovenskega jezika, k temu je po našem mnenju vsako slovensko društvo zavezano; vprašanje, koliko veljave gre temu ali onemu jeziku v javnosti, niti politično vprašanje ni. Zategadelj nastal bo za naša društva pravi sodni dan, če bi pri nas vlada postopala po čeških vzorcib, ter vsako jezikovno zadevo prištevala političnim zadavam. Kam pridemo s svojimi društvimi potem, to je jasno, ker se vsak „živio“ ali vsaka „slava“, ki se zaklječa časib v tem ali onem društvu, labko zmatra za politično demonstracijo, s kojo se na to hitrim načinom zadavi dalje delovanje dotičnega nepolitičnega društva. Vladna strela, ki je vsekala po jednoti čeških židov, je posebno nam Slovencem odkrila veliko nevarnost, ker se vsako narodno delovanje lahko ima za politično delovanje, tako da nam vlada vsak hip lahko razpusti skoraj vsa nepolitična slovenska društva. Vsak izlet našega „Sokola“ bode odslej lahko prinesel zadajo uro temu prepotrebnuemu društvu in prav previdno nam bode torej postopati, da nam koaličiska vlada ne uniči vsega, kar smo z velikim trudom zgradili in ustanovili. Vsekako je koristno, da sposnamo koaličisko zistemo v vjeni celoti in to prej kot mogoče. Slučaj razpusta jednote čeških židov odkril nam je nekako načelo, po katerem hoče vladati „koalicija“, in dobro je, če to načelo tistim, ki so v koalicijo še vedno zaljubljeni, na steno pribijemo. Še bolj podučen je v tem oziru drugi slučaj, o katerem spregovorimo prihodnjič.

Tako je bilo sijeno življenje. Zakaj takrat ni imela te pameti, kot jo ima sedaj! Kako drugače bi živila, drugače hotela — in srečna bi bila! In gospa Bela je ta hip v sebi čutila toliko ognja, strasti in sile, da je bila kot blazoa. Čutila se je dvakrat mlado in jako in v prebitku jakosti je čutila najedenkrat željo po nečem neznanem, posebnem, divjem, tako rada bi se vzburiла, udala se razkošju, a nikogar ni bilo, ki bi jo razumel ter se že njo vrgel v razkošje. In v tem se je skokoma približal predpust.

In zdajci je od leve strani, da bi vendar ne sedela sama, prisodel k njej mlad, lep človek. Za trenotje še je objela idejal večerna tema, a povsem določno se je zalešketal pred njo — niklašti načnik v blestem, s črno brado zarastlem obrazu, zabelil se napršnik in bela kravata, čez katero se je vlekel črni motov načnikov. In sedel je tu s komolci ob kolena optimi ter pripovedoval — o Pragi, o plesih, gledališčih, izprehodib, o vsej tej pravljici mladih let.

Bil je to mladi doktor Strnad, rojen v mestu N., sedaj koncipijent pri odvetniku F. Prišel je iz Prage, obletal prve obiske, a najbolji mu je bilo všeč pri pjev. Sprijateljila sta se z možem in prihajal je k njemu skoro vsak dan.

Sodni zdravniki na Slovenskem.

(Interpelacija poslanca kanonika Karola Kluna in tovarishev do pravosodnega ministra.)

Z natečajem z dne 17. dec. 1893, št. 3503, je deželnega sodišča predsedstvo v Ljubljani razpisalo mesto prvega sodniškega zdravnika, kateri ima opravljati tudi zdravniško službo v deželnega sodišča ječi in v zaporih za mesto delegovanega c. kr. okrajnega sodišča v Ljubljani, kar je poprej opravljal poseben jetniški zdravnik.

Ker se sodniški zdravnik v deželi, v kateri bivajo skoro sami Slovenci, v službenem občevanju s strankami, žagovorniki, porotniki in pričami mora posluževati največ slovenskega jezika, je zanj neobhodno potrebno, da ga ume popolnoma v besedi in pisavi. Tudi se je v dotičnem razpisu od prositeljev zahtevalo, da za gori omenjeni mesti, kateri ostanaeta združeni, dokler se kaj drugačega ne ukrene, poleg strokovnega znanja morajo dokazati popolno znanje slovenskega jezika.

Vzlici temu se je pa ta služba podelila dosednjemu drugemu sodniškemu zdravniku dr. Schusterju, kateri po dosedanjih skušnjah ni nič zmožen slovenčine in bode jedva mogel se spricati s kakim spričevalom, kakoršno si znajo pridobiti slovenčine neveči prošnjiki na različne načine, da ž njimi v odločnem trenotju pokrijejo pomanjkanje jezikovnega znanja, ali vsled tega še nič bolje ne umejo zahtevanega jezika.

Okoliščine, da je dr. Schuster dosedaj bil drugi sodniški zdravnik, da je torej le napredoval v službi, se tukaj ne more lahko poštovati. Mesto prvega sodniškega zdravnika je prejšnje čase opravljalo v Ljubljani c. kr. okrajni zdravnik in drugo službo pa kak ranocelnik. Prvemu se je prepustilo oskrbovanje strogo sodniško-zdravniških funkcij in so se mu odmerile pristojbine po tarifu I. ministerske naredbe z dne 17. februarja 1855, drž. zak. št. 33, drugemu pa le polovico teh pristojbin.

Ko se je pred nekaterimi leti razpisala služba sodniškega ranocelnika, je prosil za-njo poleg nekega kvalifikovanega ranocelnika tudi med. dr. Schuster in se je ponudil, da to službo opravlja za pristojbine, odmerjene ranocelniku. Predsedstvo se je menda

LISTEK.

Začetek romana.

Češki spisal V. Mrštík; preložil Vinko.

(Dalej.)

Casih je vprašala sama sebe — zakaj, za koga je pač tako lepa, ko ni človeka, ki bi jo vedel cenni ter bi jej to tudi rekel? A ni ga bilo. — Tistih moških trapov niti ni mogla videti — a mož?

Zamislila se je. Prvi hip v žalosti svoji ni vedela, je li to srd ali groza. Še le ko se je umirila, uverila se je, da je bil to stud. — Kot da ga vidi pred seboj, z nizkim, brezmiselnim nabranim čelom, s črncimi, kratkimi, povsod jednako ostriženimi lasmi in s kratkim, debelim vratom, ki se je izgubljal v širokih plečih in vzbočenih prsih. Ob devetih je vstajal, ob dvanajstih se vračal iz pisarne, obedoval, popušil smodko, ob treh odhajal in se vračal na večer, točno ob osmih; pol ure je veterjal, pol ure kadil in pil in ob devetih je sedel k svoji ženi; jedno uro se je bavil z njo in točno ob desetih je zopet vstajal od nje, poljubil jo na belo čelo — in zaprl za seboj vrata stranske sobe, kjer je še kaj pisal ali bral.

In vsak obisk je za gospo Belo pomenjal tisoč spominov, katere je poslušala kot Thamar. In Strnad, kot bi bil na prvi pogled ugani, kaj se godi v nje nedolžni duši, pripovedoval je baš to, kar jej je zvezelo najkrasnejše, in v nekaterih razgovorih jeje pokazal srce kar na dlani.

Tako je, glejte, kaj bodo storili z njim, govoril je sam v sebi, in prva zareza, katero je napravil na njem, zadela je uprav v najbolj občutno mesto. „Vi ne živite,“ dejal jej je naravnost v oči — „vi, vi, dama vaše veljavje, vaše — vaše —“ in kot bi iskal ter ne mogel najti pravega izraza za vse tisto, kar je ona čutila v sebi, je nezadovoljno dlesknil z jezikom ter se zasmehal v zadregi zarad izpodletelega poklona. „Vi dvakrat umirate, prvič kot žena, drugič kot vsak drug človek. — Rajši nič, kot tako živeti. Povejte mi, zakaj ste se omožili?“

Gospa Bela nagubanci čelo ter nevšečno prične trgati svoj robec.

„Moj Bog, kaj sem vedela takrat“, veli na to. „Bilo mi je dvajset let, oblekli so me v svatovsko obleko, in šla sem — boljšega nisem vedela. Navadim se, mislila sem si takrat, in — — —.“

Te besede so jej uše iz duše, da sama ni vedela kako. Ustrašila se jih je, ko mu je pogledala

ravnalo po načelu, da je bolje, da se da razpisano mesto kakemu doktorju zdravilstva, nego kakemu ranocelniku, in podelilo je je dr. Schusterju, dasi ne ume slovenskega deželnega jezika. Pričakovalo bi se bilo, da bode predsedstvo deželnega sodišča od dr. Schusterja zahtevalo, da si pridobi jezikovno znanje, ki je potreba za njegovo novo službo. To se pa ni zgodilo. Pač pa je dr. Schuster postal prvi sodniški zdravnik, za katero službo se je v razpisu zahtevalo popolno znanje slovenščine, dasi tega jezika ni več. Kot drugi sodniški zdravnik si je dr. Schuster pač pomagal brez znanja slovenščine, ker je prvi sodniški zdravnik je bil več v govoru in pisavi, ali kot prvi sodniški zdravnik ne bode mogel zadostiti vsem zahtevam brez nevarnosti za redno in uspešno pravosodje, ako ga visoka pravosodna uprava ne bode prisiliila, skoči ostati v tej tako odgovorni službi, da si pridobi jezikovno sposobnost, kakoršna se je zahtevala v razpisu.

Sedaj je z natečajem z dne 27. januvarja t. l., štev. 300, namestiti služba jetniškega ranocelnika; tudi za to službo se poleg strokovnega znanja zahteva popolno znanje slovenščine. Da ta samo po sebi razumljiva določba ne ostane samo na papirju in da se bode sodnozdravniška služba, od katere je odvisna blaginja in nesreča, svoboda in življenje udeleženih strank, vestno in točno po dolžnosti izvrševati mogla, usojajo se interpelantje vprašati:

Kaj misli storiti Njega ekselencu, da si sodniški zdravniki v slovenskih pokrajinih pridobče popolno znanje slovenskega deželnega jezika in da se bode pri nameščevanju v bodoče oziralo na ta neizogiben pogoj.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 8. marca.

Slovenski koaliranci in vlada.

Včeraj smo po „Narodnih Listih“ javili, da so slovenski koaliranci naznani vladu svoje tirjavte gled srednjih šol. Nemški listi so to potrdili, pisali pa, da so slovenski koaliranci tirjali samo slovenske paralele na Celjski gimnaziji, ne pa tudi na Goriški in na Ljubljanski realki. O slovenskih tirjavah se je predvčerajšnjim posvetoval ministerski svet. Kaj je sklenil, videlo se bode šele po današnji seji proračunskega odseka, v kateri bode moral minister določno se izjaviti glede slovenskih želja. „Neue Freie Presse“ pravi, da se je stvar aplimirala, „Wiener Allg. Zeitung“ pa povedati, da se je vladu s slovenskimi koaliranci združila na „posredovalni“ predlog, kateri se je stavil iz poslanskih krogov, „Narodnim Listom“ pa se brzojavlja z Dunajem, da bo vladu Slovencem dati neke malenkosti. Vederemo, dokler pa ne vidimo, smo in ostanemo neverni Tomaži.

Volilna reforma.

Včeraj popoludne sešli so se načelniki in zupni odposlanci koaliranih strank pri ministarskem predsedniku, da se posvetujejo o volilnih načelih za volilno reformo. Kako je izteklo posvetovanje in kako stališče so konservativni poslanci Hohenwartovega kluba zavzeli, še ni znano, čuje se pa, da so se ti poslanci glede volilne reforme že nekoliko pomirili. Občutje s poljskimi poslanci so baje odlični člani konservativnega kluba izjavljali, da vladni načrt ni neugoden za konservativno stranko.

v obraz in oči. Ves je bil nekako prepelašen: oči so se mu razširile, bledi obraz mu je obilna rudečica. Nagnil se je k njej in gledajoč jo na ustnice vprašal jo z nekakim groznim glasom:

„In navadili ste se?“

„Navadila,“ odgovorila je gospa Bela in temno zarudevši glavo sklonila nad šivanje. Ko se je umirila, videla je, kako napačno je storila. Cutila je v sebi nekako dolžnost, prepovedati si take besede, a usmeh jej je branil in njena strogost je zvezela kot vzbujajoča koketerija. Bela se je sicer teh besed, teh morfinovih kapljic, ki so se jej vlivale v kri, a najedenkrat se jih je navadila, navadila tako, da ga je pozneje, ko je prišel na veselico, ter zopet takoj nonchalantno sedel k njej, sama izvala, naj prisede bliže, in njen obraz, njen pogled je video prosil: sedi in pripoveduj!

In gospa Bela je s sanjarskim pogledom s slastjo poslušala njegovo pripovedovanje, ki je vhajal v njo ter se vračalo kot odmev. Vsaka beseda, vsak stavek jej je prodiral v mozeg, vlival se v kri in gospa Bela je pričela sanjati o veliki slavnosti majskega življenja, proti kateremu je bilo njen do sedanje življenje navaden sen.

(Dalje prib.)

Program trgovinskega ministra.

V včerajšnji seji proračunskega odseka razvila je trgovinski minister grof Wurmbbrand svoj program glede podprtavljenja železnic. Rekel je, da se vrše pogajanja glede podprtavljenja češke severne železnice in jugo-severno-nemške železnice ter glede severno-zahodne železnice. Dotične predloge pridejo že na jesen pred zbornico. Program glede podprtavljenja železnic je nujno potreben, ali težko ga je izdelati, dokler ni moč podprtati najvažnejših železnic, namreč južne železnice in severne železnice. Podprtavljenje teh železnic se za sedaj ne more postaviti na program. Pri podprtavljenju imenovanih železnic gledati je posebno na fiskalno stran, kajti pri podprtavljenju kakor pri zgradbi novih železnic želi prebivalstvo, da se to zgodi, želi pa tudi, da se državna bremena ne povisajo. Res je, da nizki tarifi na državnih železnicah naklada težka bremena zlasti prebivalstvu, ki stenuje ob privatnih železnicah z visokimi tarifi. Vprašanje, ali se je z znižanjem tarifov kaj dobrega storilo, še ni rešeno, in uvaževati bode, kake tarifne politike se naj drži drž. uprava, ako se nadaljuje s podprtavljenjem. Glede organizacije drž. železniškega obrata ni prezeti, da ima generalna direkcija čedalje več dela, tako da bode treba razširiti delokrog izvestnih eksekutivnih organov. Za sedaj namenava vlada ustaviti poseben odsek za lokalne železnice. Kar se tiče obrata na lokalnih železnicah, tako je naravno, da se država nanj pristoječemu upливu ne more odreči na korist deželam, pač pa bi bilo žleti, da bi dežele same lotile se gradnje in financiranja lokalnih železnic.

Vnanje države.

Francija in Rusija.

Zadnji čas so listi zopet obširno pisali o razmerju med Francijo in Rusijo. Trovezni listi so dokazovali, da se je ruski car odvral od Francije in zopet približal Nemčiji ter da mej Rusijo in Francijo sploh ni bilo nikdar pisane pogodbe. Ta izvajanja so napotila francosko vlado, da je v oficijskem „Journal des Débats“ naznana, da se je mej Rusijo in Francijo koj po Toulonskem obisku podpisala vojaška konvencija, po kateri sta Rusija in Francija vezani podpirati druga drugo, če bi kaka trovezna država jedno izmed njiju napadla. List naznana dalje, da bo vlada razglasila besedilo te pogodbe, da naredi konec ugibanju. Ta članek obuja silno senzacijo.

Novi nemtri v Italiji.

Delavci okoli Parme so uprizerili malo revolucijo, ki traja že več dni in se silno hitro razširja po okolici. Predvčerajšnjim po noči bili so velikanski izgredi. Ko je vojaštvo hotelo razgrnati razgrajalce, nastal je mej uporniki in vojaki krvav, skoro celo noč trajajoč boj. Mnogo oseb je bilo ubitih, mnogo tudi ranjenih. Vlada je odpeljala vojaštvo pomoci.

Novo angleško ministerstvo.

Novo ministerstvo sicer še ni imenovano, a sestavljeno je že. Lord Kimberley prevzame ministerstvo ustanjih del, Fowler upravo Indije, Morley upravo Irske, minister brez portfelja je lord Tweedmouth, tajnik drž. zaklada Thomas Ellis. Angleži pričakujejo od Roseberryja, da bo vodil drž. upravo bolj v demokratičnem zmislu nego njegov prednik. Ime Morleyjevo jamči, da se homerule ne pozabi. Na Francoskem ni ta prememba naredila dobrega utisa. Roseberry je prijatelj trozvezne in Francozi se boje, da bi se odslej Anglia izdatno približala Nemčiji. To je menda prouzročilo časnikarske vesti, načuanjujoče, da se misli Francija približati Italiji.

Iz občinskega sveta Ljubljanskega.

V Ljubljani, dn 7. marca.

(Konec.)

Nadalje poročal je podžupan Petričič v imenu finančnega odseka o mestne klavnice in loterijskega posojila računskih zaključkih za leto 1893 ter o proračunu za leto 1894. Računski zaključek mestne klavnice izkaže v pretečenem letu skupnih dohodkov 22.060 gld. 34 kr., in skupnih izdatkov 11.580 gld. 22 kr., torej prebitka 10.471 gld. 12 kr. Primerjajoč to pokritje glavnici 190.953 gld. 89 kr., katera je investovana v klavnicu, razvidno je, da se je ista obrestovala pretečeno leto z 5 48%, torej tako povoljno, kakor še nikdar od leta 1883, vsled česar se je moglo odpisati 5.551 gld. 99 kr. od računa izgube in dobička, torej od deficitu, kateri je vzprejela narodna stranka od prejšnje mestne uprave. — Proračun za l. 1894. izkaže potrebščino 11.759 gld. pokritja 19.736 gld., torej prebitka 7.977 gld. — Občinski svet odobril je brez debate računski zaključek in proračun za tekoče leto.

Gospod podžupan poročal je nadalje v obširnem referatu o glavnih bilanci loterijskega posojilnega zaklada in o računu anuitet za leto 1893. Predložena bilanca izkaže in sicer pasiva 1.645.482 gld. 31 1/2 kr. in aktiva 1.580.128 gold. 92 1/2 kr., torej koncem pretečenega leta nedostatka 65.353 gld. 39 kr. Najeto mestno loterijsko posojilo obrestovalo se je torej z 4 82%, torej z 0 82%, ugodnejše, nego to zahteva amortizovalni načrt. Gospodarilo se je torej dobro in vestno. Občinski svet odobril je brez debate ta računski zaključek ter podelil absolutorij knjigovodstvu loterijskega posojilnega zaklada. Uradnikom

dovolilo se je 200 gld. nagrade. — Ob jednem odobril je občinski svet proračun mestne loterijske posojilne zaklade za tekoče leto s potrebitino 71.685 gld. 07 kr. ter s pokritjem 75.397 gld., torej s prebitkom 3711 gld. 93 kr.

Obč. svet. Senekovič poročal je o projektovani zgradbi novega šolskega poslopja na barji. Občinski svet sklenil je brez debate, naj se novo šolsko poslopje za dvorazrednično zida ob cesti, držiči iz Ljubljane proti Igu na onem mestu, kjer se steka v to cesto iz Črnavske vodice cesta in sicer na parceli 1567/2, ker pa je ta za zgradbo preozka, naj se od sosedne parcele dokupi toliko, kolikor je v to svrhu potreben. Novo šolsko poslopje obseza bode dve učilišči, vsako za 60 otrok, stanovanje za nadučitelja in drugega učitelja, kabinet za učila, malo uradno pisarno; za šolskim poslopjem nahajajo se bode nepokrito telovadische, potem pa šolski vrt, ki naj obsegajo vsaj šest arov.

Obč. svet. Gogola poročal je v imenu finančnega odseka o ponudbi gledé nakupa nekdaj Kravželjeve hiše št. 26 v Kravji dolini. Na javni dražbi dn 6. novembra pretečenega leta kupil je omenjeno hišo g. Josip Regali za 4500 gld., kateri pa je pripravljen, prodati hišo mestni občini v svrhu razširjenja odbotne ceste, ostali k tej hiši pripadajoči svet pa hoče obdržati, ter na njem sezidati hišico. Poročalec naglaša, da omenjena hiša stoji na javni cesti, da bi torej kazalo, podreti jo v javnem interesu, ker bi se cesta potem lahko razširila, kar je nujno potrebno. Občinski svet vzprejel je predlog poročevalca, naj mestna občina kupi hišo in pripadajoči svet, ako g. Regali oboje da za 6000 gld.

Obč. svet. Valentincič poročal je o nuskoga samostana prošnji za napravo kanala radi odpeljave fekalij. Občinski svet prošnji radi mnogoterih ozirov ni mogel ugoditi, pač pa je sklenil, naj se v nuskem poslopju napravi dobro cementirana grebenična jama, katero bode mestni magistrat dal brezplačno izpraznjevati.

Konečno poročal je podžupan Petričič o mestne blagajnici in k nji pripadajočih fondov škontrovanih dn 18. decembra 1893, ter konstatoval, da se je našlo vse v najboljem redu, kar je občinski svet vzel na znanje.

Radi pozne ure odstavile so se ostale točke z dnevnega reda, ter se je potem javna seja zaključila.

Domača stvari.

— (Poštni pečati.) Nebronokrat smo že ostro grajali postopanje poštne uprave glede dvojezičnih poštih pečatov, a še vedno se ta, za slovenski narod žaljiva stvar ni povoljno rešila, še vedno je mnogo poštih uradov celo na Kranjskem, kjer se rabijo samo nemški pečati. Taki poštni uradni so: na Vrhniku, v Šenčurju pri Kranji, v Ljubljani (na železnici), v Jesenicah ob Savinji, na Črnom Vrhu pri Idriji, v Kočevju, na Bledu, v Mengšu, v Št. Roku na Dolenjskem, v Kamni Gorici, v Tržiču, v Kranjski Gori, v Kropi, v Sevnici, v Židanem Mostu itd. itd. Deloma so temu krive tudi dotične občine, ker se ne potegnejo dovolj odločno za dvojezične pečate. Saj to bi pri nas pač že vsak otrok moral vedeti, da brez trdega boja ni doseči pravice. Ponekod so pa tudi g. poštarji krivi, zakaj znano nam je, da imajo nekateri sicer dvojezične pečate, da pa jih ne rabijo, nego jih skrbno hranijo v dotičnih škatljicah. Ali delajo tako po svojem političnem prepričanju ali pa komisarju na ljubav, tega ne vemo razsoditi. Sicer pa se gode še druge ne-rednosti. Tako je Vrhniški poštar, ki ima tudi dvojezični pečat, pa ga neče rabiti, neko v Kranju namenjeno dopisnico posiljal v Kočevje — menda nemški učit — tamošnji poštar pa je v svetem tevtonskem srdu prečital napis „v Kraju“ in nad njega zapisal nemško ime tega mesta. Takih in jednakih pritožeb imamo še več v zalogi. — Vrlemu rodoljubu, ki nas je na te nedostatke opozoril, izrekamo toplo zahvalo; dopolnena nam dokazila smo izročili načelniku „Slovenskega društva“, da ž njim podpre svojo pritožbo pri trgovinskem ministerstvu.

— (Osebne vesti.) Avakultanti brez adjuta za Primorsko so imenovani nastopni pravni praktikanti: dr. Karol Garavini, Peter Pinancig, Ivan Dougan, dr. Viktor Cesciutti in O. Brelich.

— (Koncert „Glasbene Matice“.) Pri koncertu „Glasbene Matice“ dne 12. in 14. marca v deželni redutni dvorani bode pelo 180 pevcev in pevk, popolni vojaški orkester pa, pomnožen po nekaterih civilnih muzikih, bode štel 50 mož. Proizvajal se bode, kakor smo že omenili, Haydnov sestovnoznanor. oratorij „Stvarjenje“. Skladba obseza tri dele in šteje 34 posameznih točk. Proizvajanje bode trajalo dve uri in pol. Za soli je vrlo dobro skrbljeno. Gdč. Leščinska (soprani) poje ulogo

Gabrijela in Eve, gosp. Razinger (tenor) ulogo Uriela, gosp. Vašiček (bas) pa ulogo Rafaela in Adama. — Začetek obakrat točno ob 8 uri zvečer. Cene prostorom: Cercle à 3 gld., sedeži I. vrste à 2 gld., II. vrste à 1 gld 50 kr., III. vrste in na galeriji à 1 gld., IV. vrste à 80 kr., vstopnice à 50 kr., za dijake à 30. — Sedeži in vstopnice se dobivajo v trgovini g. A. Zagorjana in na večer koncertov pri blagajnici. Tekst à 10 kr.

— (Slovensko gledališče.) Sinočna predstava „Prodane neveste“ vršila se je na korist zaslужnemu kapeliku ter je prijateljem slovenske opere dala priliko, izraziti s sijajno ovacijo to, kar so v celi sezoni na tihem pripoznavali, namreč neomejeno zahvalo in priznanje železni vztrajnosti in neutrudnosti voditelja naše opere gosp. profesorja Grbiča. Ako primerjamo to, kar smo še pred tremi leti v čitalnici imeli, tiste borse predstave obskurnih, drugod že pozabljenih operet, s prvimi operetnimi in operami predstavami v novem gledališči, ki pa so tudi imele še očitno dilettantsko lice, in potem s „Cavallerio“, „Čarostrelcem“ in naposled s „Prodano nevesto“, tako moremo z zadoščenjem konstatovati nepričakovano velikansk napredok. Razmere, ki so vladale in težkote, s katerimi se je bilo boriti, bile bi vsakega drugega kapelaika napotile, da bi bil takstirko v stran vrge in vse popustil, ali našega Grbiča tudi v teh razmerah ni zapustilo upanje na boljšo bodočnost slovenske dramatične umetnosti. Vztrajal je in sedaj vidi, da je nastopila ta pričakovana boljša bodočnost, ki je sad njegove delavnosti in njegove vztrajnosti! Zato pa je bila povsem zaslužena sinočna ovacija, pri kateri so bili g. Grbiču izročeni trije lovovenci s krasnimi narodnimi trakovi (Ženski zbor — svojemu ljubljenemu kapeliku; — Zbor „Prodane neveste“ — svojemu neutrudljivemu pevovodji; — čveterospev: Branek, Dečman, Lilek, Pavšek) in devet prelepih velikih šopkov, dočim je vse gledališče odmevalo od burnega plakanja. O prestavi nam ni treba govoriti. Solisti in koristi so pač čutili, da gre lep del kapelaiku dane hvale tudi njim in to je uplivalo, da so peli že z večjo ogrevitostjo, nego navadno. Lahko bi rekli, da je bilo vse krasno, da nista bili materi (katerih jedna je v sekstetu forcirala druga pa distonirala) preveč mlado ličeni in da cloval niso uganjali tako nerodnih burk.

— ff —

— (Gospa Boršnik-Zvonarjeva v Zagrebu) Danes nastopi prva igralka slovenskega gledališča, izborna naša heročna gospa Boršnikova na Zagrebškem narodnem gledališču in sicer v ulogi Marguerite Gautier v Dumasozi „Dami s kamelijami“, v soboto pa v Ibsenovi „Nori“. Zagrebški listi jo pozdravljajo prav simpatično.

— (Za „Narodni dom“) nabrale so rodoljubne dame v Starem Trgu pri Loži dne 2. marca letos v veseli družbi 12 gld. z upanjem, „da ta dar podviza tudi druge rodoljubkinje k marljivemu sabiranju novcev v prid „Narodnemu domu“, s tolikim hrepenenjem pričakovanemu“. Nabranostovo so dame vložile na posebno knjižico starotrake pred kratkim ustanovljene posojilnice in danes izročile to knjižico upravnemu odboru „Narodnega doma“, kateri hvaležno jemlje rodoljubni dar na znanje in z darovalkami izraža nado, da najdejo obilo posnemalk. Živile rodoljubne darovalke!

— (Umrila) je danes zjutraj v Ljubljani gospa Terezija Polc, mati Kamniškega sodnika gosp. Julija Polca, stara 78 let. N. v m. p!

— (Prodaja lekarne.) Tukajšnjo lekarno „Marija pomagaj“, katero je nekaj let imel v našem gosp. Grötschl, prodal je nje lastnik gosp. Birschitz gosp. Edvardu Svobodi lekarnarju v Trzynieku na Šlezskem. Novi lastnik zvrševal bode sam lekarnarski obrt v Ljubljani.

— (Nov mestni nasad.) Minule dni našadi se je ob desni strani dovozne ceste k dolenskemu kolodvoru „Pod zelenim hribom“ več mladih kostanjevih dreves, s katerimi je dobila ta cesta svoj novo nasajen drevored.

— (Na denašnji mesečni semenj) došlo je z dolenske strani zopet obilo sejmarjev in je bil promet na dolenski železnici kajž živahan.

— (Tedenški izkaz o zdravstvenem stanju mestne občine Ljubljanske) od 25. februarja do 3. marca. Novorojencev je bilo 19 (= 81.20%), umrlih 19 (= 81.20%), mej njimi so umrli za škrlatico 1, za tifuzom (legarjem) 1, za davico 2, za jetiko 5, za vnetjem soplilnih organov 1, vsled mrtvoudu 1, valed starostne oslablosti 2, za različnimi boleznimi 6. Mej umrlih bili so

tuji 4 (= 21 %), iz zavodov 9 (= 47.3%). Za infekcijoznimi boleznimi so oboleli: za škrlatico 4, za vratico 3.

— (Novo gasilno društvo) se snuje v Poljanah pri Črnomilju. V snovalnem odboru so gg.: Peter Majerle, gostilničar, Pavel Barec, trgovec, Peter Štavdobar, trgovec, vsi v Predgradu in Ivan Zupanec, učitelj v Starem trgu.

— (Pravi Italijani in lahoti.) Da je poturica desetkrat hujši od Turka, je star pregovor. Isto prikazem vidimo pri naših lahotih, ki se mnogo krat zaganjajo po naših primorskih pokrajinah v Slovane in grde naš jezik in naše narodne prizadeve. Pravi Italijani pa so mnogo pošteneji in so se n. pr. razne italijanske novine izrazile prav pohvalno o znani brošuri Perislava Starigradskega, ki je ožigosal način, po katerem bote v malem Zaderskem semenišču jezuviti odgajati hrvatske klerike. Izmej teh novin naj omenimo Milanski resni časopis „Critica sociale“, ki se jako laskavo izraža o zadržaju knjižice in imenuje delovanje jezuvitov — protinarodno. „Slovenec“ v tolažbo povemo, da smo to vest posneli po dobro katoliškem Zagrebškem „Obzoru“.

— (V spomin Ivanu Dolinarju.) V Tržaški „Eduostri“ vzpodbuja „delavec in oče 4 otročičem“ Tržaške rodoljube, naj pravočasno store potrebno, da se ne bode prekopal grob pokojnega Ivana Dolinarja in odstranil lepi spomenik, ki so ga postavili hvaležni Slovenci Tržaški možu, ki je deloval tako neumorno v prospeh Slovenstva. Temu klicu se pridružujemo tudi mi in smo preverjeni, da bode v merodajočih krogih našel odmev ter da tudi na dalje ostaneta ohranjena potomcem grob in spomenik zaslужnega pokojnega boritelja ob obalih sive Adrije.

— (Tatinško družbo,) ki je že par mesecev kradla posebno po Tržaških prodajalnicah jestvin v Sv. Ivanskem okraju in izvedla 18 deloma izvršenih deloma pa samo poskušenih tatvin, je končno zasačila policija. Tatovi so bili Štirje, Andrej Trobar iz Ajdovskega okraja, dva njegova sinova in še drug pomagač. Mnogo ukradenega blaga se je našlo na njih domu v Sv. Ivanskem okraju, ostalo pa zakopano na polji v dveh sodih in štirih vrečab. Drzne tatove dejali so pod ključ.

— (Predsednik jugoslovanske akademije) č. g. Josip Torbar je popolnoma ozdravel, kakor povzamemo hrvaškim listom.

— („Hrvatski Sokol“ v Zagrebu) ima svoj redni občni zbor v nedeljo dne 18. t. m. ob 11. uri zjutraj z običajnim dnevnim redom. V pustnem času je bilo število telovadcev nekoliko manje nego običajno.

— (Razdaljen slon.) V Zagrebu je na živinskem trgu zverinjak, ki ima mej drugimi živalmi tudi slona. Te dni dražil je neki vojak dobrovoljnega debelokoča s tem, da mu je molil nasproti presto, katero je pa vselej takoj umaknil, ko je slon hotel zaseči jo z rilcem. Te sale se je pa slon kmalu naveličal. Mestu po presti segel je z rilcem po vojaku, ga objel okolu vratu in dvignil v zrak ter parkrat dobro stresel, potem pa spustil na tla. Mej gledalci nastal je strah, mladini pa je bila vsa stvar jako po volji. Vojak sicer ni budo poškodovan, vendar pa so ga odvedli v bolnico, kjer ima čas, da premišljuje, kako dolgo se sme brez kazni grešiti na potrežljivost slona.

— (Razpisane ustanove.) Kakor se nam poroča, razpisane so 4 ustanove grofa Codroipa, vsaka v znesku 42 gld. Pravico do teh ustanov imajo siromašne, za možitev sposobne hčere takih po prvi vrsti oženjenih podčastnikov, ki so služili ali pa še služijo pri kakem v nekdajih notranjev avstrijskih deželah garnizajočem polku. Prošnje vložiti je do konca tega meseca pri dotednih polkovnih poveljstvih.

— (Razpisane službe.) Pri namestitvu v Zadru je izpraznjeni več mest konceptnih in stavbinskih praktikantov. Prosilcem se nudi izredno ugodna prilika, da takoj pri nastopu službe dobé adjutum 500 do 600 gld., kar sicer pri državnih službah ni običajno.

Slovenci in Slovenke! ne zabitte družbe sv. Cirila in Metoda!

Razne vesti.

* (Upor med pomorskimi kadeti.) Že daje časa se je opažalo, da nekaj vre mej kadeti pomorske akademije v Benetkah. Minulo soboto pa je prišlo do očitnega upora, ki bode imel poleg krvi, ki je že tekla, še neprijetne posledice. Pri obedu dvignilo se je 300 kadetov, ki so napadli častnike, kričeč: „Doli s častniki! Pobjite jih!“ Kadetje lučali so častnikom krožnike, čaše, nože in vilice v obraz in nastala je krvava bitka, ter je bilo na obeh straneh več ranjenih. Poveljnik akademije kontreadmiral Dedot, ki je takoj prihitel na lice mesta, naredil je mir in dal odvesti vse kadete zvezane v vojno kazniloico. Zaradi daljnega postopanja se je brzojavilo ministru mornarice.

* (Velikanski projekt.) V Grosnem v severnem Kavkazu so našli zopet bogate zaloge naftne, iz katere se izdeluje petrolej. Nekateri vrelci dajo nad 200 000 pudov (à 40 funtov) na dan. Nekateri posestniki nameravajo narediti poseben naftovod, po katerem bi se nafta odvajala v Novorossijsk. Stroški so proračunjeni na osem milijonov rubljev.

* (Telefonia brez žic.) Elektrik angleškega generalnega poštnega urada Henry Preece se bavi že deset let z vprašanjem, kako bi se dalo telefonirati brez žice. Pri Cardifu se je to praktično poskušalo na dveh otokih, ki sta po 1 in 3 angleške milje oddaljena od obali. Poskus se je izvršil prav dobro. Tudi na večje daljave se je poskušalo, vendar so se čuli le posamečni toni, a besede se niso mogle razločiti. Preece je preverjen, da se bode lahko telefoniralo celo iz Dowera v Callais brez žice.

* (Poljub proti volji.) Na Angleškem se kaznuje dokaj strogo, kdor poljubi kako deklico proti ujeni volji. Te dni bil je otočen neki George Joud, ki je na ulici siloma poljubil neko deklico. Rekel je prav hladnokrvno, da je dekle naredilo globok utis na njega, ker je bilo tako „pripravno blečeno“. Posebno nje klobuk ga je mikal. Sodnik je obsodil Jouda na mesec dñij zapora.

Književnost.

— Za bavna knjižnica za slovensko mladino. Ureduje in izdaje Anton Kosi, učitelj v Središči. III. zvezek. V Ljubljani, 1894. Zalaga izdajatelj. Tisk Katoliške Tiskarne. Cena 15 kr. Str. 43. V to lično knjižico zbral je izdajatelj dvanajst mikavnih pripovedek in pravljic, poučno črtico o petroleju, več srečno izbranih pregorov, izrekov in pametnic, razne splošno zanimive in koristne sestavke ter nekaj primernih kratkočasnic, ugank, rebusov in računskih nalog in tako obogatil našo, mladini namenjeno literaturo za lepo delce. Vsi spisi so urejeni po zdravih pedagoških načelih, vsi so primerni obzoru otrok in pisani v lepem jeziku, tako da moremo knjižnico prav toplo priporočiti, želeč, da bi našla obilno podporo pri vseh mladoljubih.

— Stenograf, glasilo hrvatskog stenografskog društva u Zagrebu prinaša v št. 9. in 10. obširno kritiko Bezenškove knjige „Slovenska stenografija“, kat-ro je izdala „Matica Slovenska“. V prilogi je več zanimljivih kako lično izdelanih stenografskih vaj.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 8. marca. Včeraj popoludne vršilo se je v navzočnosti skoro vseh ministrov, predsednika gospodske zbornice grofa Trauttmansdorffa, podpredsednikov kneza Schönburga in grofa Falkenhayna ter poslancev grof Hohenwart, Klun, Viktor Fuchs, grof Deym (konservativci), Zaleski, Jedrzejowicz, Chrzanowski, grof Pininski (poljski klub), dr. Heilsberg, dr. Russ, grof Kuenburg, baron Widmann, baron Dumreicher (levičarji), grof Fran Coronini in baron Rollsberg (levi centrum) posvetovanje o volilni reformi. Minister notranjih del Bacquehem je razložil načrt in ga obširno utemeljeval. Voditelji poljskega in levičarskega kluba ter Coronini so se izrekli za načrt, grof Hohenwart pa odločno proti njemu.

Berolin 8. marca. Odsek za posvetovanje o trgovinski pogodbi z Rusijo je odobril vse tarife na ruske uvozne v zmislju vladne predloga.

London 8. marca. Gladstone je obolen in mora ležati v postelji.

London 8. marca. Pred policijsko postajo v Bow-Streetu našla je policija predstojni veliko, skrbno izdelano bombo.

London 8. marca. Reuterjev bureau javlja iz Tourbana, da je pri reki Zambesi prišlo do krvavega konflikta med angleško in portugeško posadko.

Listnica uredništva.

Gospod Mirojub v Lokavcu: Vašega dopisa ne moremo vzprejeti. Storili bi to kvečemu, če se podpišete, a tudi v tem slučaju le s primernimi premembami.

„LJUBLJANSKI ZVON“

za vse leta 4 gld. 60 kr.; za pol leta 2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Tujci:

7. marca.

Pri **Malléti**: Linner, Mang, Maikus, Dietrichstein, Pollak, Hochmuth, Abeles, Glas z Dunaja. — Stern iz Linca. — Stöckl iz Celja. — Obermann iz Kočevja. — Debita iz Leac.

Pri **Slonu**: Ibold, Khern, Petrovits, Hartmann, Deutsch z Dunaja. — Finger iz Plzna. — Suša iz Senožeče. — Lušin iz Zagreba. — Hmelak, Tedeschi, Schepitz iz Trsta. — Polak, Dimnik iz Trbovelj. — Cronavettvogl iz Kamnika.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Močkrina v mm.
7. marca	7. zjutraj	7285 mm.	26°C	sl. jzh.	obl.	0.00 mm
	2. popol.	7283 mm.	74°C	sl. vzh.	d. jas.	
	9. zvèder	7312 mm.	12°C	sl. vzh.	jasno	

Srednja temperatura 8.7°, za 1.1° nad normalom.

Dunajska borza

dné 8 marca t. l.

Skupni državni dolg v notah	98 gld. 35 kr.
Skupni državni dolg v srebru	98 " 10 "
Avstrijska zlata renta	119 " 95 "
Avstrijska kronška renta 4%	97 " 70 "
Ogerska zlata renta 4%	118 " 20 "
Ogerska kronška renta 4%	95 " 40 "
Austro-ogerske bančne delnice	1025 " — "
Kreditne delnice	368 " 75 "
London vista	124 " 70 "
Nemški drž. bankovci za 100 mark	60 " 97 1/2 "
20 mark	12 " 20 "
20 frankov	9 " 90 1/4 "
Italijanski bankovci	43 " 25 "
C. kr. cekini	5 " 84 "

Dně 7. marca t. l.

4% državne srečke iz 1. 1854 po 250 gld.	149 gld. — kr.
Državne srečke iz 1. 1864 po 100 gld.	196 " — "
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	128 " — "
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	122 " 50 "
Kreditne srečke po 100 gld.	198 " 50 "
Ljubljanske srečke	24 " 75 "
Rudolfove srečke po 10 gld.	24 " — "
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	157 " 50 "
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	286 " — "
Papirnati rubelj	1 " 34 1/4 "

Razpisuje se služba faktorja „Narodne Tiskarne“.

Ponudbe z dokazili zmožnosti in spričevali o dosedanjem službovanji naj se pošlejo

do 15. marca t. l.

upravnemu odboru „Narodne Tiskarne“ v Ljubljani.

Na najnovejši in najboljši način

umetne

(694—68)

zebo in zebovja

ustavlja brez vsakih bolečin ter opravlja plombovanja in vse zobne operacije, — odstranjuje zobne bolečine z usmrtenjem živec

zobozdravnik A. Paichel, poleg čevljarskega mostu, v Köhler-jevi hiši, I. nadst.

Pekarija

se dà v najem

(247—2)

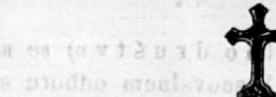
na deželi v jako pripravnem kraju, tik farne cerkve in štirirazredne šole, kjer ni do sedaj nobenega peka. — Kie? pove upravnštvo „Slov. Naroda“.

Po nedosežno nizki ceni

se dobē

jako lepi

in dobri rouleauxi (zastirala za okna) v slov. etablissementu pohištva Iv. Baara-naslednika, Dunaj, IX., Währingerstrasse 26. Mnogoštevilna priznanja.

Pretužnim srcem javljamo vsem sorodnikom, priateljem in znancem, da je naša iskreno ljubljena mati, stara mati, sestra, tašča, gospa

Terezija Polec roj. Pucher

danes dné 8. marca ob 1/4. uri zjutraj, prejemša svetstva za umirajoče, po kratki in mučni bolezni, v 78. letu svoje starosti, zaspala blaženo v Gospodu.

Truplo predrage ravnike bode v petek dné 9. marca ob 4. uri popoludne v hiši žalosti v Kravji dolini št. 20 svečano blagoslovljeno, prepeljano na pokopališče k sv. Krištofu ter ondi pokopano v lastni gomili.

Sv. maše zadušnice se bodo darovale v raznih cerkvah.

Draga pokojnica bodi priporočena blagemu spominu in molitvi.

V Ljubljani, dné 8. marca 1894.

Julij Polec, c. kr. okrajni sodnik, sin. — **Jošipina Polec**, hči. — **Ivana Pucher**, sestra. — **Ana Polec** rojena Podrekar, sinaka. — **Janko, Julij, Josip Polec**, vnuki.

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1893.

Nastopno omenjeni prihajali in odhajali časi označeni so v srednjoevropskem času. Srednjoevropski čas je krajnemu času v Ljubljani za 2 minuti naprej.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 19. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čes Selzthal v Aussch, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na Jezero, Steyr, Linc, Budweis, Pisenj, Marijine varo, Eger, Francovice varo, Karlovo varo, Prago, Draždane, Dunaj via Amstetten.

Ob 7. uri 06 min. zjutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čes Selzthal v Solnograd, Dunaj via Amstetten.

Ob 11. uri 50 min. dopoludne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj.

Ob 4. uri 20 min. popoludne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na Jezero, Inostrost, Bregnic, Curbis, Genava, Paris, Linc, Ischl, Budweis, Pisenj, Marijine varo, Eger, Francovice varo, Karlovo varo, Prago, Draždane, Dunaj via Amstetten.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Ob 5. uri 55 min. zjutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Draždane, Prago, Francovici varo, Karlovi varo, Egra, Marijini varo, Pisenj, Budweis, Solnograd, Ischl, Gmunden, Linc, Steyr, Parisa, Geneve, Curbis, Bregnic, Zella na Jezero, Lend-Gastein, Inostrost, Ljubnega, Celovca, Pontabla, Trbiž.

Ob 4. uri 53 min. popoludne osebni vlak s Dunaja, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla, Trbiž.

Ob 9. uri 27 min. zvezči osebni vlak s Dunaja, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Pontabla, Trbiž.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 6. uri 25 min. zjutraj v Kočevje.

" 13. " 00 " popoludne "

" 6. " 10 " zvezči "

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Ob 8. uri 10 min. zjutraj v Kočevje.

" 1. " 01 " popoludne "

" 8. " 46 " zvezči "

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.).

Ob 7. uri 18 min. zjutraj v Kamnik.

" 8. " 05 " popoludne "

" 6. " 50 " zvezči "

Prihod v Ljubljano (drž. kol.).

Ob 6. uri 51 min. zjutraj v Kamnik.

" 11. " 15 " dopoludne "

" 6. " 90 " zvezči "

(4—53)

Za penzioniste!

Za neko posestvo v večjem mestu na **Kranjskem**, ki leži ob železni in ki je v zakup dano, se išče oseba, ki bi hotela isto nadzorovati in bi imela za toproto stanovanje in deputat. — Naslov pove upravnštvo **Slovenskega Naroda**.

(252—1)

Agenti za spečavanje **zakonito dovoljenih srečk**, katere je moč plačati tudi na obroke, se nameščajo proti visoki proviziji, in če so posebno rabljivi, tudi s stalno plačo. — Ponudbe na (229—2)

Hauptstädtische Wechselstuben Gesellschaft

ADLER & Co.

v Budimpešti. — Ustanovljeno leta 1874.

Razglas.

V nedeljo dné 11. marca ob 3. uri popoludne se bodo na Ščakarskem polju v bližini državne in Kamniške železnice, pri rudečem križu

stavbeni prostori

potom javne dražbe prodali.

Pogoji se poizvedo pri županstvu.

Županstvo v Spodnji Ščaki

dné 7. marca 1894

Župan: **Kauschegg**.

(50)

Otvoritev prodajalnice.

Čast mi je naznaniti p. n. slav. občinstvu, da sem na tukajnjem trgovšči

na Starem trgu št. 28, poleg c. kr. poštne filijale

otvoril kupčijo

s suknom, manufakturnim, platnenim in perilnim blagom.

Moja zaloga je previdena s čisto novim in trpežnim blagom in skrbel bodem, da z najnižjo ceno vsake vrste blaga dosežem zadovoljnost svojih kupčevalcev ter s tem uljudno vabim k obilnemu obisku moje trgovine.

V Ljubljani, dné 1. sušca 1894.

Z odličnim spoštovanjem

Fran Ks. Habianič.